

[Poul Møller.]

boligsanereringen? Det er nødvendigt at få besked om, hvilke tanker regeringen gør sig, for de penge, vi bruger til folkepensionering, lader sig jo ikke bruge til andet. Forhåbentlig står det ganske klart for regeringen og også for den danske arbejderbevægelse, at man nu beslæglægger en større og en stigende del af indkomsterne, og at en øget rigdom, en øget produktion, ikke både kan anvendes til folkepension, til kortere arbejdstid og til en almindelig forbrugsudvidelse.

Siden folkeforsikringskommissionens betænkning blev offentliggjort, har en række sagkyndige økonomer og socialeksperter advaret regeringen; de fleste af dem har stået flertalspartierne meget nær, lad mig nævne chefen for det økonomiske sekretariat, Erik Ib Schmidt, og professorerne Zeuthen og Winding Pedersen. Af fremsættelsestalen fik jeg det indtryk, at deres ord var gået ganske hen over hovedet på den højtærede minister, men de er gået ind i mit, måske fordi mit ikke rager så højt op; jeg er i hvert fald ikke stor nok til at kunne lade hånt om disse advarende ord. Derfor synes jeg også, at disse bidrag til folkepensionsdebatten skal indgå i udvalgets overvejelser og forelægges for det kommende udvalg.

Jeg vil gerne rette et par konkrete spørgsmål til den højtærede minister. Er der ved beregningen af indkomstmassen taget hensyn til, at folkepensionen er skattepligtig? Jeg har gennemgået bilaget til lovforslaget, som jeg går ud fra er udarbejdet af statistisk departement, men det giver jo kun udtryk for, hvor meget indkomsten bliver beskattet med. Har man taget hensyn til, at folkepensionen bliver skattepligtig indkomst, og at som følge deraf det, som andres indkomster falder med, det stiger de gamles indtægter med? Jeg ved godt, at det ikke giver samme skatteindtægt for staten, men noget giver det dog. Er denne indkomstmasse korrigeret, ikke blot med henblik på de indkomstgrænser, der er sat for bidragenes størrelse, men også med henblik på, at tjenestemænd, kommunale funktionærer, funktionærer under offentlige virksomheder, folk, der er omfattet af offentlige virksomheders pensionsordning, ikke er med i ordningen? I så fald: Hvor stort et beløb er der trukket fra i indkomstmassen som følge af,

at disse persongrupper er taget ud af ordningen og ikke skal betale bidrag?

Og endelig et tredje konkret spørgsmål. Man opererer nu videre med at gøre forskel på forsørgere og ikke-forsørgere, her endog på et område, hvor der ikke er meget grundlag derfor, idet ikke-forsørgere skal betale mere i folkepensionsbidrag, end forsørgere skal. Man kan diskutere, om det er rigtigt, ud fra det synspunkt, at ikke-forsørgere i hvert fald får mindre, når de bliver gamle, fordi de er enlige, medens forsørgere som ægtepar, eller ofte som ægtepar, vil få mere, når de bliver gamle. Altså, ikke-forsørgere skal betale mere for at få mindre! Det kan vi drøfte ud fra familiepolitiske synspunkter, men kan vi blive ved at opretholde det forældede forsørgerbegreb? Vi har i ligningsloven klæbet noget nyt til forskellen mellem forsørgere og ikke-forsørgere, og her kommer man så og vil arbejde videre med det forældede forsørgerbegreb, hvorefter visse folk — det ved vi alle — der er uden børn og uden forsørgerpligt, bliver betragtet som forsørgere, mens andre, som har hænderne fulde af forsørgerpligter, kan risikere at blive betragtet som ikke-forsørgere. Er det rimeligt at fortsætte ad dette gale spor? Skulle vi nu ikke, før vi gør forskellen større, prøve at finde den rette vej.

Jeg vil da gerne om regeringens forslag sige, at folketinget nu bliver nødsaget til at behandle det i dets naturlige økonomiske sammenhæng, undersøge, om det rette tidspunkt for at gennemføre det er inde nu, hvor vi netop har pålagt befolkningen 600 mill. kr. i forbrugsbegrænsende skatter og afgifter, undersøge dets forhold til andre sociale krav, dets betydning for opsparingen, om vi kan regne med, at øget rigdom melder sig med to års mellemrum i vort land, om det er rimeligt, at selv jævne indkomster mange gange skal betale, hvad ordningen koster, fordi man tager mere, end man giver, og fordi næsten halvdelen af befolkningen er fritaget for bidrag. Og endelig må det undersøges, hvilket målet er for denne lovgivning, om det skal være en fuldstændig offentlig forsørgelse af alle gamle.

Som jeg har nævnt, er det konservative folkeparti af den opfattelse, at det, vi virkelig har brug for, er, at der nu tilvejebringes en ordning, der giver alle mulighed